

[Justitsministeren]

hedder, »derved lider tab i de med tjenestemandsstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler«.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at staten ikke kan forpligte tjenestemændene til at gøre tjeneste i private selskaber. Det lovforslag, som hr. Ole Espersen naturligvis refererer til, og som vi vedtog her i Folketinget ved tredje behandling før påske, indeholder derfor ingen forpligtelser for tjenestemænd i Statsanstalten til at gøre tjeneste i det nye livsforsikringsaktieselskab. Tværtimod fremgår det af lovforslagets § 6, at selskabet skal tilbyde de statstjenestemænd, som i dag gør tjeneste i Statsanstalten, at de kan overgå til ansættelse i selskabet.

De, der ikke ønsker at overgå til ansættelse i selskabet, har valget mellem at gå på ventepenge og pension eller at fortsætte deres ansættelsesforhold til staten med tjeneste i selskabet. Der er altså tale om et valg, som den enkelte selv kan foretage.

Vil tjenestemanden vælge at bevare ansættelsesforholdet til staten og gøre tjeneste i selskabet, skal tjenestemanden, på samme måde som han i dag er loyal over for Statsanstalten, være loyal over for selskabet.

De valgmuligheder, der ligger i lovforslaget, er et led i en overgangsordning, som ikke vil komme til at omfatte særlig mange. Som hr. Ole Espersen nævner, drejer det sig om cirka 30 tjenestemænd, der i dag har deres arbejde i Statsanstalten, og her må det forventes, at en vis del overgår til ansættelse i selskabet. Regeringen har ikke fundet grund til at udelukke de resterende tjenestemænd fra fortsat at arbejde i Statsanstalten. Efter vores opfattelse er den mest rimelige løsning at lade tjenestemændene få adgang til at fortsætte på den arbejdsplads, hvor mange jo har virket i en årrække, uden at de nødvendigvis skal overgå til ansættelse i selskabet.

Jeg mener ikke, at en sådan smidig overgangsordning, hvor der bliver taget hensyn til de ansatte, kan være i strid med grundloven eller de forudsætninger, der ligger bag grundlovens § 27.

Ole Espersen (S):

Jeg er ikke i tvivl om, at regeringen anser det for at være både smidigt og rimeligt i forhold

til tjenestemændene. Det er – kan man roligt sige – overordentlig smidigt, det, man har lavet her. Men det er klart i strid med forudsætningerne i grundloven om tjenestemændenes stilling.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren – og det var jo det, der lå, så vidt jeg opfattede det, i ministerens første del af besvarelsen – opfatter det, der er sket, som en forflyttelse i tjenestemandslovens forstand. Kan det sammenlignes med en forflyttelse? En frivillig forflyttelse – må det jo så være – men en forflyttelse i tjenestemandslovens forstand?

Og så vil jeg spørge, om tjenestemandslovens regler gælder for disse 30 danske statstjenestemænd, der altså nu skal gøre tjeneste i et måske franskejet selskab her i Danmark.

Gælder reglen i tjenestemandslovens § 10, som den gør for tjenestemænd i øvrigt, om, at de skal vise sig specielt værdige til tillid og agtelse som tjenestemænd i øvrigt? Har disse tjenestemænd nogle pligter, der er anderledes end de øvrige, der gør tjeneste i selskabet?

Jeg vil gerne spørge, om de har tavshedsforpligtelser efter tjenestemandsloven. Om hvorvidt en statslig myndighed, således som det forudsættes for tjenestemændenes vedkommende, kan pålægge disse tjenestemænd en tavshedsforpligtelse i særlige relationer?

Det er de konkrete spørgsmål, der melder sig, når man laver det, som ministeren her kalder »en meget smidig ordning«.

Justitsministeren (Engell):

Som jeg var inde på i min første besvarelse, ligger det ikke anderledes i den henseende, end at ligesom man hidtil fra tjenestemændenes side har skullet være loyale i forhold til Statsanstalten, gælder der de samme forpligtelser i forhold til det nye selskab.

Hr. Ole Espersen opererer med den opfattelse, at det kan blive en fremmed magt, der går ind, hvis selskabets aktiekapital overvejende kommer til at blive ejet af udenlandske interesser, og heri ligger der, at tjenestemændene skal være loyale over for det danske aktieselskab.

Når det gælder selve spørgsmålet om forflyttelse, har jeg jo redegjort for, at der er de forskellige muligheder – altså forskellige tilbud til de ansatte.